

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V.Gîrleanu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Bostan, V.Mihaila, A.Minciuna)

ÎNCHEIERE

25 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Sveatoslav Moldovan

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu răspundere limitată „Iurs”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Iurs” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturii,

împotriva deciziei din 10 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău

c o n s t a t ă

La 24 octombrie 2018 Societatea cu răspundere limitată „Iurs” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturii nr. AAE 7210066 din 27.07.2018

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 05 iulie 2018, reprezentanții SA „Apă - Canal Chișinău” s-au prezentat la adresa agentului economic SRL „Iurs” pentru a preleva proba apelor uzate. Proba a fost prelevată de către reprezentanții SA „Apă - Canal Chișinău” în prezența reprezentantului agentului economic SRL „Iurs”, cu întocmirea raportului de prelevare a apelor uzate din căminul de control nr.3714 din 05.07.2018.

Ulterior, la data de 20 iulie 2018 în adresa SRL „Iurs” a parvenit informația nr. 1200/8798 din 16.07.2018 prin care sunt informați despre depășirea normativelor CMA (concentrațiilor - maxim admisibile) precum și despre faptul că vor fi sancționați cu un tarif diferențiat.

A menționat că la data de 27.07.2018 prin cererea nr.16 având în vedere prevederile art.69 alin.(4) al Regulamentului - Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor clinice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare al localităților, a solicitat de la SA „Apă - Canal Chișinău” executarea repetată al analizelor probelor prelevate de către reprezentanții SA „Apă - Canal Chișinău” la data de 05 iulie 2018 cu întocmirea raportului nr.3714 de la SRL „Iurs”, în cadrul laboratorului SA „Apă - Canal Chișinău” în prezența reprezentantului SRL „Iurs”.

A comunicat reclamantul că la începutul lunii august 2018 de către SRL „Iurs” a fost recepționată factura fiscală cu nr. AAE 7210066 din 27.07.2018 în baza căreia SRL „Iurs” urmează să achite până la data de 11.08.2018 pentru serviciile de preepurarea apelor uzate suma de 2507,76 de lei.

La data de 22.08.2018, prin cererea nr.17/1, reclamantul a solicitat anularea facturii. La data de 07.09.2018 prin răspunsul nr. 1200/11925. SA „Apă - Canal Chișinău” i-a adus la cunoștință că cererea nr.16 din 27.07.2018 privind efectuarea repetată a expertizei este imposibilă, deoarece proba de control este deja lichidată de către laboratorul SA „Apă - Canal Chișinău”.

A relatat că la 26 septembrie 2018 SRL „Iurs” a recepționat informația nr. 1200/13204 din 21.09.2018 precum că factura nr. AAE 7210066 din 27.07.2018 este corectă și nu va fi anulată. Astfel, a menționat că atât din scrisorile pârâtului, cât și din materialele parvenite anterior, pârâtul a evitat a-i expedia rezultatele analizei de laborator a apei uzate prelevate la 05.07.2018.

A declarat că pârâtul intenționat tinde a duce în eroare agentul economic informându-l că efectuarea repetată al analizelor probelor este imposibilă dat fiind faptul că proba de control este deja lichidată, necătfînd la faptul că există și a treia probă, fapt menționat atât în raportul de prelevare a apelor uzate din căminul de control nr.3714 din 05.07.2018 cât și în cererea nr.16 din 27.07.2018 în care SRL „Iurs” reamintește despre a treia probă și despre faptul că agentul economic este gata să o pună la dispoziția SA „Apă - Canal Chișinău”.

A susținut că raportul de prelevare a apelor uzate din căminul de control nr.3714 din 05.07.2018 a fost întocmit cu încălcarea actelor normative și a contractului încheiat între SRL „Iurs” și SA „Apă Canal-Chișinău”.

Astfel, potrivit pct.7 al contractului menționat persoana responsabilă în orice relații cu SA „Apă Canal-Chișinău” cu dreptul de a semna actele întocmite de reprezentanții pârâtului a fost numit Scutari Iurie și drept rezultat, orice acțiune care ar avea tangență cu drepturile și obligațiunile agentului economic SRL „Iurs” urma a fi efectuată cu înștiințarea prealabilă nemijlocită a persoanei responsabile.

A indicat că pretinsa prelevare a probei din 05 iulie 2018, lui Scutari Iurie nu i-a fost înștiințat nici într-un mod și SA „Apă - Canal Chișinău” nu are nici o dovadă în acest sens.

La fel, a invocat că raportul de prelevare a apelor uzate din căminul de control nr.3714 din 05.07.2018 conține un șir de lacune, nereguli și ilegalități și anume: nu este indicat volumul probei, nu este indicată modalitatea conservării probei, nu este indicat codul probei, nu rezultă din procesul verbal contestat nici ordinul de împuternicire a reprezentanților SA „Apă - Canal Chișinău”. Astfel, a conchis că raportul de prelevare a apelor uzate din căminul de control nr.3714 din 05.07.2018 a fost întocmit cu o serie întreagă de erori care atrag după sine nulitatea ultimului.

A susținut reclamantul că în baza rezultatelor expertizei de laborator a fost ulterior calculat tariful diferențiat potrivit căruia SRL „Iurs” urma să achite suplimentar suma de 2507,76 lei. Atît rezultatele probei cît și datele din acestea au indicate eronat cu încălcarea „Regulamentului-Cadru privind recepționarea apelor uzate, eliberarea condițiilor tehnice și autorizațiilor de deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare a localităților”, aprobat prin ordinul nr.40 din 18.02.2005.

A menționat faptul că în imobilul din str.XXXXX este amplasat un centru comercial cu trei nivele în cadrul căruia, la primul nivel este o cafenea, iar la

celelalte nivele sunt oficii. În imobilul de unde se presupune că s-a prelevat proba la 05.07.2018 nu se desfășoară careva activitate industrială de producere care ar presupune utilizarea anumitor substanțe de diferit gen, ci doar producerea bucatelor (la primul nivel), astfel prezența impurităților și a substanțelor indicate în prescripție este inexplicabilă și nu putea avea loc din imobilul dat reieșind din genul său de activitate.

A concluzionat reclamantul că pârâtul abuzează de drepturi în raport cu agentul economic, profitând de faptul că deține unicul laborator în RM care este acreditat în efectuarea analizei impurităților apei reziduale și are posibilitate să facă analize în laboratorul direct subordonat lui ca prin diferite acțiuni să solicite încasarea sumelor impunătoare din contul reclamantului.

A solicitat reclamantul SRL „Iurs” anularea facturii fiscale cu nr. AAE 7210066 din 27.07.2018 întocmită de SA „Apă - Canal Chișinău”, ca fiind ilegală.

Prin hotărârea din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a respins ca neîntemeiată acțiunea.

Prin decizia din 10 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Iurs” și s-a menținut hotărârea din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că conform pct.10.5 al Regulamentului de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.5/4 din 25.03.2008 „controlul de laborator al calității apei potabile furnizate se efectuează de către furnizor în conformitate cu cerințele actelor normative și este supravegheat de către organele sanitare (Centrul municipal de medicină preventivă). Informația privind abaterile admisibile ale calității apei potabile de la cerințele normative se aduce la cunoștința consumatorilor de către furnizor sau de către organul de supraveghere, prin intermediul mijloacelor de informare în masă ale municipiului”.

Potrivit pct.10.10 al Regulamentului nominalizat, consumatorul este obligat să participe la prelevarea probelor de control al apelor uzate, efectuate de furnizor, pentru care se întocmește un proces-verbal semnat de reprezentanții furnizorului și consumatorului, iar în cazul refuzului acestuia din urmă de a semna procesul-verbal, se va semna unilateral, cu indicarea acestui fapt. În cazul în care a fost depistată depășirea CMA, rezultatele analizelor de laborator vor fi utilizate la calculul tarifelor diferențiate sau amenzilor, conform Regulamentului.

Potrivit pct.10.11. al Regulamentului enunțat, consumatorul are dreptul, în prezența reprezentantului furnizorului, de a preleva proba paralelă și proba de control, cu întocmirea actelor respective semnate de reprezentanții furnizorului și de reprezentanții consumatorului, care sunt împuterniciți prin ordin să efectueze, pe cheltuielile proprii, analiza apelor uzate în laborator specializat și acreditat în domeniu. Dacă rezultatele analizelor probelor indicate, care au fost efectuate după metodele aprobate și incluse în domeniul de acreditare, diferă între ele, consumatorul este în drept să se adreseze organului pentru acreditare, hotărârile căruia, după efectuarea analizelor de verificare între laboratoare și verificarea corectitudinii rezultatelor analizelor acestor laboratoare, sunt definitive.

Atât în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, cât și instanța de apel s-a constatat depășirea concentrațiilor maxime admise în apele uzate SRL „Iurs”, fapt

ce a generat ca urmare, emiterea legală și întemeiată a facturii fiscale seria nr AAE 7210066 din 27.07.2018 emisă de SA „Apă - Canal Chișinău”, ca urmare a nerespectării de către reclamant a obligației de respectare a normativelor corespunzătoare.

Prin recursul depus la 14 iunie 2019 Societatea cu răspundere limitată „Iurs” a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost inițiat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 10 aprilie 2019 și a fost expediată participanților la proces la 13 mai 2019, însă la materialele dosarului lipsește dovada recepționării deciziei recurate.

Astfel, cererea de recurs depusă la data de 14 iunie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Societatea cu răspundere limitată „Iurs”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă,

instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Societatea cu răspundere limitată „Iurs”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu răspundere limitată „Iurs” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Sveatoslav Moldovan

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru